

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije –
Stenjevec

Br. 1 (95), veljača 2022.

**O neoskvrnjena Djevice i
Majko Božja i Majko naša,
koja si se ukazala
Bernardici s krunicom u
ruci i pokazala svima
nama da je krunica snažno
oruđe u svladavanju
neprijatelja vjere i u
zadobivanju sreće i
blagoslova. Ojačaj nas u
svakodnevnom životu i
utješi svojim pohodom u
času smrti. Amen**

EVANĐELJE

6.NEDJELJA KROZ GODINU, 13. veljače 2022.

EVANĐELJE: Lk 6,17.20-26

U ono vrijeme: Isus siđe s dvanaesticom i zaustavi se na ravnu. Podigne oči prema učenicima i govoraše:

»Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje!

Blago vama koji sada gladujete: vi ćete se nasititi!

Blago vama koji sada plaćete: vi ćete se smijati!

Blago vama kad vas zamrže ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega!

Radujte se u dan onaj i poskakujte: evo, plaća vaša velika je na nebu.

Ta jednako su činili prorocima oci njihovi!«

»Ali jao vama, bogataši: imate svoju utjehu!

Jao vama koji ste sada siti: gladovat ćete!

Jao vama koji se sada smijete: jadikovat ćete i plakati!

Jao vama kad vas svi budu hvalili!

Ta tako su činili lažnim prorocima oci njihovi.«

Riječ Gospodnja.

7.NEDJELJA KROZ GODINU, 20. veljače 2022.

EVANĐELJE: Lk 6,27-38

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Vama koji slušate velim: Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju. Onomu tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i onomu tko ti otima gornju haljinu ne krati ni donje. Svakomu tko od tebe ište daji, a od onoga tko tvoje otima ne potražuj. I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima.

Ako ljubite one koji vas ljube, kakvo li vam uzdarje? Ta i grešnici ljube ljubitelje svoje. Jednako tako, ako dobro činite svojim dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I grešnici to isto čine.

Ako pozajmljujete samo onima od kojih se nadate dobiti, kakvo li vam uzdarje? I grešnici grešnicima pozajmljuju da im se jednako vrati.

Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i pozajmljujte ne nadajući se odatle ničemu. I bit će vam plaća velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega jer je on dobrotivi prema nezahvalnicima i prema opakima.

Budite milosrdni kao stoje Otac vaš milosrdan.

Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osudujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti.« Riječ Gospodnja.

8.NEDJELJA KROZ GODINU, 27. veljače 2022.

EVANĐELJE: Lk 6, 39-45

U ono vrijeme:

Kaza Isus učenicima prisposobu: »Može li slijepac slijepca voditi? Neće li obojica u jamu upasti? Nije učenik nad učiteljem. Pa i tko je posve doučen, bit će samo kao njegov učitelj.

Sto gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš? Kako možeš kazati bratu svomu: 'Brate, de da izvadim trun koji ti je u oku', a sam u svom oku brvna ne vidiš? Licemjere! Izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun što je u oku bratovu.

Nema dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. Ta svako se stablo po svom plodu poznaje. S trnja se ne beru smokve niti se s gloga grožđe trga.

Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu govore.« Riječ Gospodnja.

PEPELNICA, 2. ožujka 2022.

EVANĐELJE: Mt 6, 1-6.16-18

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to po sinagogama i ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

Ti naprotiv, kada daješ milostinju — neka ti ne zna ljevica što čini desnica, da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!

Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.

I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

Ti naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.«

Riječ Gospodnja.

Dana 11. veljače Katolička Crkva slavi Gospu Lurdsku, odnosno blagdan na koji se Blažena Djevica Marija ukazala djevojci Bernardici u Lourdesu. Lourdes je maleni gradić na jugu Francuske, koji je za vrijeme 19. st. brojio svega 4000 stanovnika i većina ljudi nikada ne bi ni znala za njega da nije bilo jedne djevojke i svećenika. Godine 1858., tada četrnaesto godišnjoj Bernardici prvi od dvadeset puta ukazala se Bogorodica Marija u Lourdesu. Bernardica, punim imenom Maria Bernadette Soubirous, rođena je 1844. godine kao prvo od devetero djece siromašnog mlinara Franje i supruge Luize.

Bernardica je tijekom odrastanja često bila bolesna, te nije mogla primiti zdravstvenu zaštitu zbog siromaštva svojih roditelja. To je dovelo do toga da je djevojčica jedva znala čitati s 13 godina, a intelektualno i fizički nije se mogla mjeriti s većinom svojih vršnjaka.

Tako je 11. veljače 1858. išla skupljati drva za ogrjev u obližnjoj šumi sa sestrom i prijateljima, te je čula neobičan vjetar, koji nije uzrokovao pomicanje grana i lišća. Zvuk vjetra odveo ju je do obližnje špilje, u kojoj je vidjela Gospođu odjevenu u bijelu haljinu s plavim pojasom. Na svakom stopalu imala je žutu ružu i žuto-bijelu krunicu. Kako sam već naznačio, to je bilo prvo od dvadesetak ukazanja Bogorodice Marije u Lourdesu. Budući da je u vrijeme ukazanja bila sama, odlučila se vratiti u špilju s prijateljicama nakon nekoliko dana. No, iako su ovaj put prijateljice bile s njome, opet je samo ona vidjela bijelu Gospođu. Tako su se ukazanja nastavila svakoga dana.

S obzirom na njeno krhko zdravstveno i intelektualno stanje, roditelji nisu bili sigurni bi li trebali vjerovati Bernardici, te je dio mještana također tvrdio da bunca i izmišlja. Ipak, postojao je dio ljudi koji su joj vjerovali. Prema nekim izvorima, drži se da su dva događaja razriješila ovo pitanje. Prvo, iz te špilje do ukazanja je tekla uglavnom mutna i blatna voda, a nakon ukazanja počela je teći čista, izvorska i pitka voda, za koju se i danas vjeruje kako je ljekovita. Drugo, 25. ožujka Gospođa u bijelom pristala je obznaniti svoj identitet, ali na prilično zanimljiv način. Naime, ona nije rekla zovem se „Marija“, već je rekla za sebe da je „Bezgrešno Začćeće“. Upravo je ta objava zanimljiva jer se u to vrijeme među protestantima i katolicima vodila rasprava o tome smije li se vjerovati da je Marija bezgrešno začeta.

Naravno, kao i danas kada tko tvrdi da je imao ukazanje, pojavila se skepsa i nepovjerenje te je i tada pokrenuta rigorozna istraga kako bi se uistinu utvrdilo govori li Bernardica istinu. Bernardica je više puta ispitana od strane Katoličke Crkve, te je svaki put ostala pri svojem iskazu o tome što je vidjela. Stoga je Crkva priznala Marijina ukazanja Bernardici. Bernardica je poslije zaređena za časnu sestru u Redu Sestara Božje Ljubavi u Neversu, te je zazirala od potencijalne slave koju je mogla imati zbog ukazanja. Godine 1879. preminula je; blaženom je proglašena 1921., a svetom 1933. godine. Njeno neraspadnuto tijelo čuva se u Neversu.

Iznad špilje u kojoj se Bogorodica ukazala, izgrađena je crkva, kako je Gospođa u bijelom i tražila, a izvor vode i dandanas se koristi s nadom izlječenja. Do danas je zabilježeno sedamdesetak slučajeva izlječenja koja se smatraju čudesnima, a Lourdes godišnje posjete milijuni hodočasnika te se svrstava rame uz rame s marijanskim svetištima Fatimom i Guadalupeom.

Tako i hrvatski narod štuje Majku Božju Lurdsku, a prvi oltar u njenu čast podignut je već 1884. godine u Međimurju. Nakon toga sagrađene su brojne kapelice, crkve i izrađene su replike ukazanja u špilji. Osim samog spomena ukazanja, 11. veljače poznat je i kao Svjetski dan bolesnika, a utemeljio ga je Ivan Pavao II. 1992. godine. Stoga sve svoje bolesne i one kojima je potrebna pomoć, stavimo pod zagovor Gospe Lurdske. I za kraj, slijedi dio teksta iz Pisma ocu Gondrandu iz 1861. godine, u kojem svjedoči o ukazanju:

Jednog dana pođoh k obali rijeke Gave brati drva s dvije djevojčice, kadli začuh nekakav šum. Okrenuh se k livadi, ali ne vidjeh da bi se stabla iole micala. Nato podigoh glavu i ugledah pećinu. I opazih Gospođu odjevenu u bijele haljine: bila je obučena u bijelo i opasana plavim pojasom, na svakoj nozi imala je žutu ružu, iste boje kao i njezina krunica.

Kada to ugledah, protrljah oči, misleći da se varam. Turnuh ruku u krilo svoje haljine, i tu nađoh svoju krunicu. Htjedoh se na čelu prekriziti ali ne mogoh podići ruku k čelu, i ona spadne. A pošto se ona Gospođa prekrizila, pokušah to i ja, premda drhtave ruke; napokon sam uspjela. Odmah počeh moliti krunicu: Gospođa je prebiralala zrnca krunice ali nije micala usnama. Kad završih krunicu, viđenja odmah nestade.

Pitala sam stoga one dvije djevojčice jesu li štogod primijetile. Rekoše da nisu, nego me samo zapitашe što im to imam otkriti. Dadoh im na znanje kako sam vidjela Gospođu odjevenu u bijele haljine ali ne znam tko je; upozorih ih da o tome šute. One me zatim potakoše da se onamo ne vratim, ali sam to odbila. Navratih zato u nedjelju, jer sam osjećala kako me iznutra nešto poziva.

Ona mi je Gospođa progovorila tek treći put i zapitala hoću li k njoj dolaziti kroz petnaest dana. Odgovorih da hoću. Ona doda kako treba da upozorim svećenike da ondje sagrađe crkvicu; nato naredi da se napijem iz izvora. Kako nisam vidjela nikakva izvora, uputih se k rijeci Gavi, ali mi ona dade znak da ne govori o rijeci, i prstom mi pokaza izvor. Pošto mu pristupih, nađoh tu samo malo ustajale vode. Primakoh ruku, ali nisam mogla zagrabit; nato uzeh dupsti i, kad mi pođe za rukom malo zahvatiti, tri sam je puta bacila tako da sam četvrti put mogla piti. Viđenje se nato povuče i ja odstupih.

Vračala sam se onamo kroz petnaest dana. Ona mi se Gospođa ukazivala svaki dan, osim jednog ponedjeljka i petka, naređivala mi je da upozorim svećenike da ondje sagrađe crkvicu, da pođem k izvoru umiti se i da molim za obraćenje grešnika. Više sam je puta pitala tko je, a ona se blago smiješila; napokon podigavši ruke i uprijevši oči u nebo reče mi: Ja sam Bezgrešno Začéće.

Tih mi je petnaest dana otkrila i one tri tajne, i zabranila mi da to ikome kazujem, što sam dosad vjerno poslušala (Časoslov rimskog obreda, III, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1997., str. 1055-1056).

USPOMENA NA PREČ. IVANA BUHINA

Preč. Ivan Buhin, umirovljeni svećenik Zagrebačke nadbiskupije, preminuo je u utorak 11. siječnja 2022. godine u 89. godini života i 63. godini svećeništva.

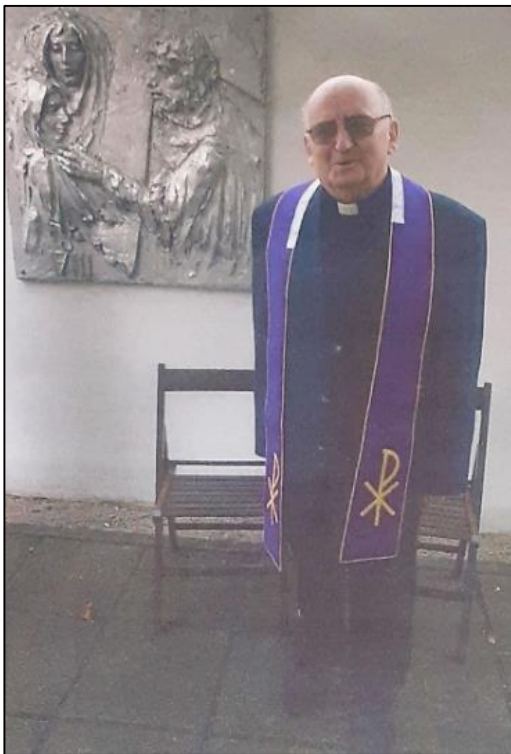
Preč. Ivan Buhin rođen je 12. listopada 1933. godine u mjestu i župi Margečan, od oca Jurja i majke Eve, rođ. Masten. Osnovnu školu je pohađao u Margečanu, a onda je ušao u Dječjačko sjemenište na Šalati u Zagrebu i polazio Interdijecezansku srednju školu za spremanje svećenika (klasičnu gimnaziju), gdje je maturirao 1952. Iste godine stupio je u Bogoslovno sjemenište u Zagrebu i upisao se na Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. Nakon godinu dana filozofsko-teološkog studija odslužio je vojni rok u Kumanovu u Makedoniji (1953.- 1955.).

U istoj godini zaređen je za đakona i za prezbitera. Za svećenika ga je zaređio zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Šeper 29. lipnja 1959. godine.

Kao mladomisnik imenovan je župnim vikarom u Župi Uznesenja BDM u Zajezdi, gdje je na službi od 1. srpnja 1960. do 3. rujna 1968. Iste godine u rujnu preuzeo je službu upravitelja Župe sv. Ane u Svetoj Jani i u toj je župi ostao do rujna 1973. godine.

Potom je došao u Župu Uznesenja BDM u Zagrebu – Stenjevec, gdje je vršio župničku službu do rujna 2002. Nakon toga je do 20. kolovoza 2003. vršio službu supsidijara u istoj župi. Dok je upravljao Župom Uznesenja BDM u Zagrebu – Stenjevec, od 27. prosinca 1977. do rujna 1978. bila mu je povjerena privremena uprava novoosnovane Župe sv. Josipa Radnika u Zagrebu – Gajnice.

Umirovljen je 1. rujna 2003., a nakon umirovljenja živio je u župi svoje posljednje službe rado pomažući nasljedniku, domaćem župniku. Kada mu se zdravstveno stanje počelo pogoršavati, početkom 2021. smješten je u Svećenički dom sv. Josipa u Zagrebu, gdje je i preminuo.

Što izreći o 63 godina misništva i časti,
a da srce ne gori od radosti i slasti.
63 godine, iz Vaših ruku primati Krista,
nije malo,
a tako nam se iz Vaše ljubavi i žrtve
„sve“ dalo.

Dragi naš prečasní Ivane Buhinu,
Vi ste bili naša radost i ponosni hrvatski sin.

Po Vašim nas je rukama,
Krist snažio u životnim mukama.
Tako primajući Krista iz Vaših ruku,
nismo ni primjećivali svoju muku.

Radost iz Vašeg srca čista,
u nama kao odsjaj blista.
Svaka Vaša nadahnuta riječ,
hrani nam dušu kao majčina mlijječ.

Radost u osmijehu Vašem
koji izlazi iz čista srca
budi životnu radost poput žarnog sunca.
Često ste zastali da biste s nama popričali,
i tada smo zajedno Gospodina veličali.

Svaka naša briga i životna tuga,
nakon razgovora s Vama postaje „duga“.

Boje radosti dušu smire,
a zrake ljubavi i zavađene mire.
Svima ste savjet rado dijelili,
i duše nam ranjene često cijelili.
Znali smo da Vas je dobro slušati,
i tako muku života manje kušati.

Često vapimo: „Čisto srce stvori mi Bože“,
A zar se to bez Biblije može.

„Čitajte Bibliju!“ često ste nam govorili,
i s nama za obraćenje molili.
U župi ste sijali procvat i radost,
u krilo Crkve privlačili mladost.

Kada ste donosili božićni blagoslov u naš
dom,
sve više smo otkrivali mir u srcu svom.
30 godina ste vodili našu župu
i uvijek se veselili zajedničkom skupu.
Da je Krist središte i bit života našega,
ne bismo osjetili bez blagoslova Vašeg.

Duša je poletjela Ocu i što reći nego veliko
Vam hvala,
za sve što nam je dobrota Vaše duše dala.
Hvala Vam za svaku izgovorenu riječ, pouku,
šale i osmijeh,
hvala Vam za svaki, po našem dragom Isusu,
otpušteni grijeh.

Zemaljska Stenjevečka Crkva
u suzama Vas ispraća,
a Nebeski Stenjevec radosno Vas i s pjesmom
anđela prihvaća.

Prečasní naš Ivane Buhin nema tu
iznenađenja,
ispraćamo Vas srcima punim ljubavi govoreći
„Do viđenja“.

Dragi naš prečasní Ivane:
„Dobar ste boj bili,
svoju ste trku ponosno završili“.
Sretni smo zbog Vas jer Vaše
srce sada kuca,
u ljubavi i božanskom ritmu Isusova
Milosrdnog Srca. Amen!

PAPINA PORUKA ZA SVJETSKI DAN BOLESNIKA

Sveti Ivan Pavao II. ustanovio je Svjetski dan bolesnika prije 30 godina kako bi potaknuo Božji narod, katoličke zdravstvene ustanove i civilno društvo na sve veću pozornost prema bolesnicima i onima koji o njima brinu. Prisjetivši se nastanka toga dana u poruci, Papa je izrazio zahvalnost Gospodinu za napredak koji je postignut tijekom godina. Učinjeni su mnogi pomaci, ali još je dug put kako bi se osiguralo da svi bolesnici, kao i oni koji žive u mjestima i situacijama velikog siromaštva i marginalizacije, dobiju potrebnu zdravstvenu skrb te pastoral koji im može pomoći da bolest dožive u jedinstvu s raspetim i uskrslim Kristom, piše Papa u poruci koja je potpisana na blagdan Gospe Loretske 10. prosinca, a objavljena 4. siječnja. Neka nam 30. Svjetski dan bolesnika, čija se završna proslava zbog pandemije neće održati kako je planirano u Arequipi u Peruu, već u Bazilici svetog Petra u Vatikanu – pomogne rasti u bliskosti i služenju bolesnima i njihovim obiteljima, napominje Papa.

MILOSRDNA BOŽJA NARAV

Osvrnuvši se na odabrano geslo, Papa napominje kako milosrđe shvaćeno ne kao povremeni sentimentalni osjećaj, već kao uvijek prisutna i djelatna sila, izražava samu Božju narav, kombinira snagu i nježnost.

Najveće svjedočanstvo Očeve milosrdne ljubavi prema bolesnima je njegov jedinorođeni Sin, stoji u poruci. Kada ljudi dožive slabost i patnju u vlastitome tijelu kao posljedicu bolesti, njihova srca postaju teška, strah se širi, neizvjesnosti se množe, a pitanja o značenju onoga što se događa u njihovim životima postaju sve žurnija, navodi Sveti Otac, prisjećajući se napose svih onih u vremenu pandemije koji su proživjeli posljednje dane zemaljskog života u samoći, uz pomoć velikodušnih zdravstvenih djelatnika, ali ipak daleko od svojih najmilijih. To nam pomaže vidjeti koliko je važna prisutnost svjedoka

Božjeg milosrđa, koji po uzoru na Isusa, samo milosrđe Očevu, izlijevaju melem utjehe i vino nade na rane bolesnika.

DOTAKNUTI KRISTA PATNIKA

Isusov poziv da budemo milosrdni poput Oca ima posebno značenje u odnosu na zdravstvene djelatnike, nastavlja Papa. Obraćajući im se izravno, Sveti Otac ističe kako njihova služba nadilazi granice profesije i postaje poslanje. Vaše ruke, koje dotiču tijelo Krista patnika, mogu biti znak milosrdnih ruku Očevih. Imajte na umu veliko dostojanstvo svoje profesije, kao i odgovornosti koju ona nosi, poručuje.

Nadalje, Papa u poruci izražava zahvalnost za znanstveni napredak na području medicine, napose u novije vrijeme. Međutim, on nas ne smije natjerati da zaboravimo jedinstvenost svakog pacijenta, njegovo ili njezino dostojanstvo i slabosti, napominje Papa. Pacijenti su uvijek važniji od bolesti, stoga nijedan terapijski pristup ne može se odvojiti od slušanja pacijenta, njegove povijesti, tjeskoba i strahova. Čak i kada nije moguće izliječiti, uvijek se može pružiti skrb. Uvijek je moguće utješiti, uvijek je moguće izraziti blizinu usredotočenu više na osobu nego na njezinu patologiju, poručuje Sveti Otac uz izraz nade da će se u sklopu obuke zdravstvenih radnika omogućiti i prilika za razvoj sposobnosti slušanja i odnosa s drugima.

CENTRI ZA SKRB – „KUĆE MILOSRĐA“

Svjetski dan bolesnika prilika je i da se usmjerimo na centre za skrb, piše Papa, navodeći kako su kroz povijest kršćanske zajednice otvarale "domove milosrdnog Samaritanca" napose za one koji nisu imali pristup prikladnoj zdravstvenoj skrbi zbog siromaštva, društvenog isključenja ili teškoća vezanih uz liječenje određenih patologija. U takvim situacijama cijenu najčešće plaćaju djeca, starci i oni najslabiji. Milosrdni poput Oca, nebrojeni misionari spojili su propovijedanje evanđelja s izgradnjom bolnica, ambulanata i domova za skrb. To su dragocjena sredstva kojima je kršćansko milosrđe poprimilo vidljiv oblik, nastavlja Papa, a Kristova ljubav, koju su svjedočili njegovi učenici, postala je vjerodostojnija.

Ipak, pred nama je još dug put; u nekim zemljama pristup prikladnoj skrbi ostaje luksuz. Vidimo to, primjerice, u nedostatku dostupnih cjepiva protiv COVID-a-19 u siromašnim zemljama; ali još više u nedostatku liječenja bolesti koje zahtijevaju mnogo jednostavnije lijekove. U tom kontekstu, Papa u poruci ponovno afirmira značaj katoličkih zdravstvenih institucija kao vrijednog blaga koje treba zaštititi i očuvati. Prisutnost tih ustanova pokazala je blizinu Crkve bolesnima i siromašnima i u onim situacijama koje su drugi zanemarili. Čak u razvijenim zemljama, njihova je prisutnost danas blagoslov, piše Papa, jer osim brige o tijelu uz svu potrebnu stručnost, uvijek mogu ponuditi i dar milosrđa koji je usmjeren na same bolesne i njihove obitelji.

U vremenu u kojem je raširena kultura odbacivanja i život nije uvijek priznat kao vrijedan prihvaćanja i življenja, ove strukture poput „kuća milosrđa“ mogu biti primjer u zaštiti i brizi za svaki život, čak i najkrhkiji, od početka do prirodnog svršetka.

PASTORALNO MILOSRĐE – PRISUTNOST I BLIZINA

Govoreći o pastoralnoj brizi, čija se nezamjenjiva služba sve više prepoznaje, Papa u poruci ističe kako, ako je najgora diskriminacija koju trpe siromasi – uključujući i bolesnike koji su slabog zdravlja – nedostatak duhovne brige, ne smije se propustiti ponuditi im Božju blizinu, Njegov blagoslov i Njegovu riječ, ali i slavljenje sakramenata i priliku za put rasta i sazrijevanja u vjeri. Sveti Otac podsjetio je na kraju poruke kako pastoralna skrb i blizina bolesnicima nije samo zadaća nekih posebno određenih ministranata; posjet bolesnicima poziv je koji Krist upućuje svim svojim učenicima.

VAŽNI DATUMI – 2022.

PRVA SVETA PRIČEST

8. svibnja 2022. u 9:30

OŠ A.Kovačić A,B,C,D

8. svibnja 2022. u 12:30

OŠ A.Kovačić E,F i OŠ D.Domjanić i OŠ T.Brezovački

15. svibnja 2022. u 12:30

OŠ Malešnica i D.Tadijanović

SVETA POTVRDA ILI KRIZMA

22. svibnja 2022. u 11 sati

GODIŠNJE KLANJANJE

14. svibnja 2022.

ČISTA SRIJEDA – PEPELNICA

Pepelnica ili Čista srijeda jest dan kada počinje vrijeme od 40 dana pripreme za uskrsnuće Gospodinovo – korizma. To je najplodonosnije i najozbiljnije razdoblje u crkvenoj godini.

Zbog toga korizma i počinje najozbiljnijom pokorom, postom i nemrsom.

Na blagdan Pepelnice svećenik posipa vjernike pepelom uz riječi: „Spomeni se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti“ ili „Obratite se i vjerujte Evandjelju!“

Pepelnica je dan kao stvoren za razmišljanje, za razmatranje o vlastitim slabostima, za donošenje odluka o poboljšanju vlastita ponašanja, o promjeni nabolje u našim životima. Pepeo kojim nas svećenik posipa simbolizira pokoru i poziva nas na obraćenje, poziva nas na poniznost i žrtvu, ali nas i podsjeća koliko je naš Bog velik i milosrdan, koliko nas voli te nam, usprkos našim svim nedaćama, sve oprašta ako se obratimo pokorna srca.

Smiluj se, Gospodine, jer sagriješismo!

*Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome,
po velikom smilovanju izbriši moje
bezakonje!*

*Operi me svega od moje krivice,
od grijeha me mojeg očisti!*

*Bezakonje svoje priznajem,
grijev je moj svagda preda mnom.
Tebi, samom tebi ja sam zgriješio
i učinio što je zlo pred tobom!*

ŽUPNE INFORMACIJE

RADNO VRIJEME ŽUPNOGA UREDA: od utorka do petka: 9-11; 17-19

SVETE MISE: nedjeljom u 7:30, 9:30, 11, 12:30, 18:30

radnim danom u 7:30 i 18:30 (ponedjeljkom nema mise u 7:30)

KLANJANJE: svakoga četvrtka nakon večernje svete mise

VEČERNJA MOLITVA ČASOSLOVA: tijekom mise utorkom i petkom

SAKRAMENT ISPOVIJEDI: radnim danom pola sata prije svete mise

te svake nedjelje tijekom svetih misa

ZAJEDNICA MARIJINI GLASNICI: ponedjeljkom prije večernje mise

ZAJEDNICA MARIJINA LEGIJA: utorkom u 17 sati

ZAJEDNICA KURSILJO: utorkom nakon večernje mise

MINISTRANTSKI SUSRETI: do daljnjeg odgođeno

ZAJEDNICA PRIJATELJI MALOG ISUSA: svakog 25. u mjesecu poslije mise

Vijesti iz župe i ostale informacije potražite na župnoj mrežnoj stranici:
www.gospastenjevecka.hr

DUHOVNA MISAO

Jake i sretne Hrvatske nema bez jakih, fizički i moralno zdravih i zadovoljnih hrvatskih obitelji!

blaženi Alojzije Stepinac

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec

Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susedgrad

Tel. i faks: (01) 3732-729; mob: 098/469-166

E-mail: gospastenjevecka@inet.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: preč. Vjekoslav Meštrić

Listić uređuju: Neven Škrlec, Petra Mikulić, Ana Lipovac, Filip Fišić, Trpimir Stary,

Ksenija Čičak

Lektor: Jelena Ucović